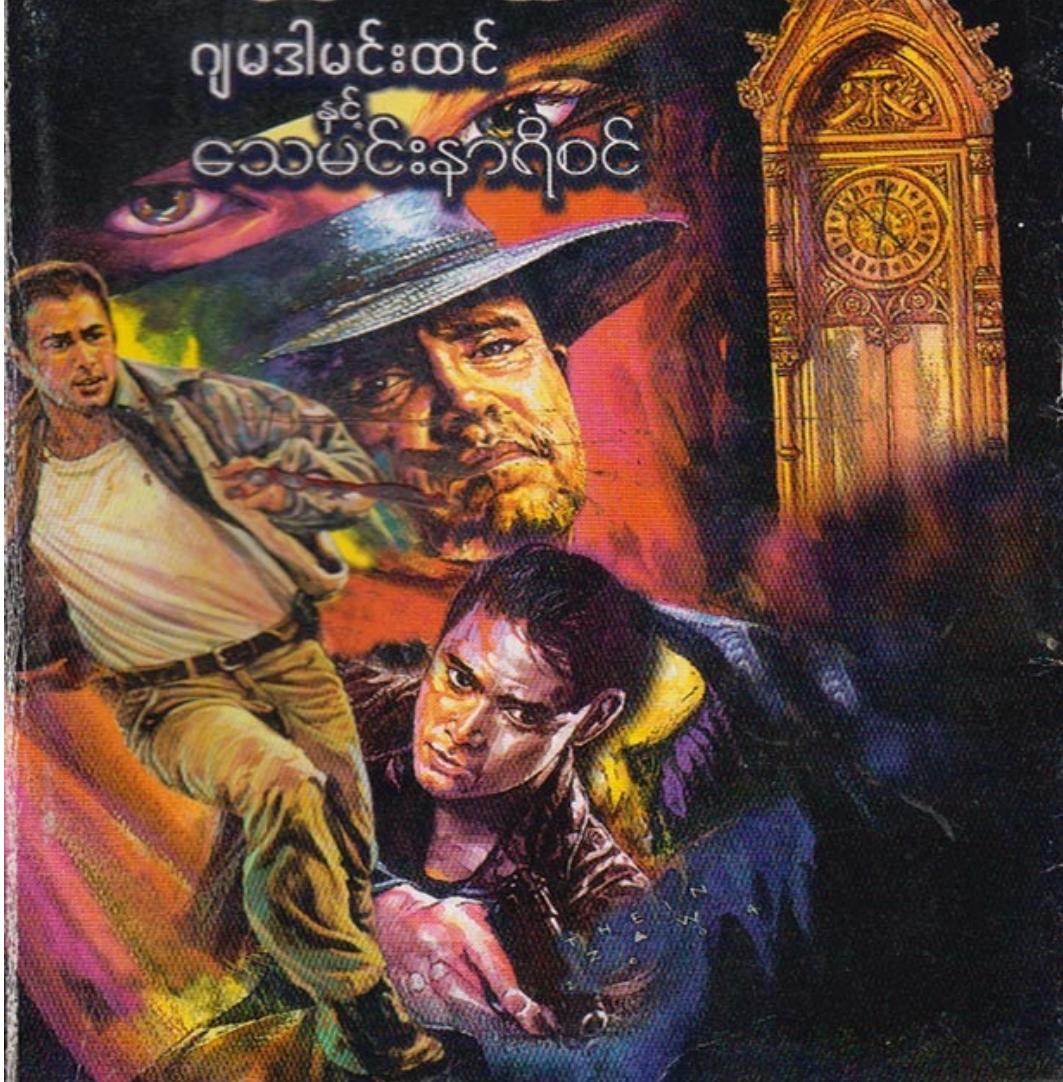

မင်းမြတ်သူရ

ဂျပန်မင်းထင်

နှင့်
သမိုင်းနာရီဝင်

အခန်း (၁)

မက်ဆိုပိုတေးမီးယားဒေသသည် ယူဖရေးတီးနှင့် တိုက်ဂရန်မြစ်
မြစ်နှစ်သွယ်ပေါင်းဆုံရာ အရပ်ကို ဆိုပါသည်။ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားတွင်
ရှေးကျသော ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ ရှိခဲ့ပြီး ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ် (၇)ပါးတွင်
ပါဝင်သော ဘေဘီလုံမြို့မှ ဥယျာဉ်ပျံသည် ထိုအရပ်တွင် ရှိ၏ ။

တစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင်လာ သင်္ဘောသားဆင်းဘတ်၏
မွေးရပ်မြေမှာလည်း မက်ဆိုပိုတေးမီးယားတွင်ရှိ၏ ။

မက်ဆိုပိုတေးမီးယားသည် လူယဉ်ကျေးမှုစတင်ဖြစ်ထွန်းရာ
အရပ်လည်းဖြစ်၏ ။

ထိုအရပ်၌ ရှေးဟောင်းမြို့ကြီးများ ထွန်းကားခဲ့ခြင်း၊
မြေဩဇာကောင်းသော မြစ်ဝှမ်းဒေသရှိခြင်းတို့ကြောင့်
လက်နက်နိုင်ငံကြီးများလက်အောက်သို့ အကြိမ်ကြိမ်ကျရောက်ခဲ့ဖူး၏ ။

အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသ အာရေဗျကျွန်းဆွယ်တွင်ရှိသော
မက်ဆိုပိုတေးမီးယားဒေသသည် အလွန်ရှေးကျသော ယဉ်ကျေးမှုကြီးများ
တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထွန်းကားခဲ့၏ ။

ဘီစီ ၂၀၀၀ ခန့်တွင် ပေါ်ထွန်းခဲ့သော ဘေဘီလုံလိုးနီးယားလူမျိုးတို့၏
ဘေဘီလုံရှေးဟောင်းမြို့တော်ကို အက်စ်ရှာနှင့် နင်နီဗာတို့ကိုလည်း
မက်ဆိုပိုတေးမီးယားတွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိ၏ ။

ရောမအင်ပါရာထွန်းကားသောအချိန်တွင် မက်ဆိုပိုတေးမီးယားသည်
ရောမနှင့်ပါရှား၏ အားပြိုင်ရာဒေသဖြစ်ခဲ့၏ ။

အေဒီ (၇)ရာစုတွင် မက်ဆိုဆိုတေးမီးယားသို့ အာရပ်များ
ဝင်ရောက်လာ၏ ။

မွန်ဂိုဘာသာတို့ ဝင်ရောက်ဖျက်ဆီးမှုကြောင့် အာရပ်တို့၏
ယဉ်ကျေးမှုလက်ရာများ ပျက်စီးရပြန်၏။ ၁၆ ရာစုတွင်
မက်ဆိုပိုတေးမီးယားဒေသတို့ တူရကီဘုရင် စူလတန်မင်းက သိမ်းပိုက်ယူခဲ့ပြန်၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားဒေသသည်
အော်တိုမန်တူရကီအင်ပါယာအတွင်းသို့ ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ
ရောက်ရှိခဲ့လေတော့၏။

တူရကီတို့သည် အလွန်ကျယ်ပြန့်သော အော်တိုမန်အင်ပါရာကြီးကို
အီစတန်ဗူမြို့မှ ထိန်းသိမ်းအုပ်ချုပ်ခဲ့၏။

အော်တိုမန်တူရကီတို့လက်သို့ ဥရောပတိုက်အရှေ့တောင်ပိုင်း
မြေထဲပင်လယ်တစ်ဝိုက် နယ်မြေများနှင့် အာဖရိကမြောက်ပိုင်း နယ်မြေများအားလုံး
ကျရောက်ခဲ့လေ၏။

ထို့ကြောင့် အော်တိုမန်အင်ပါရာကြီးသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင်
အကြီးကျယ်ဆုံး အခမ်းနားဆုံးအင်ပါယာကြီး ဖြစ်ခဲ့၏။

အော်တိုမန်တူရကီတို့သည် မက်ဆိုပိုတေးမီးယားဒေသသို့
ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ သိမ်းပိုက်ထားခဲ့ပြီး ပထမကမ္ဘာစစ်ဖြစ်သောအခါမှပင်
ဗြိတိသျှတို့လက်သို့ ကျရောက်ခဲ့ရ၏။

ပထမကမ္ဘာစစ်သို့ တူရကီနိုင်ငံ ဝင်ရောက်လာသဖြင့် အိန္ဒိယရှိ
ဗြိတိသျှတပ်မကြီးတစ်ခုလည်း ပါရှန်ပင်လယ်ကွေ့အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်တပ်စွဲ၏။

ထိုသို့ တပ်စွဲရခြင်းမှာ ပါရှန်ပင်လယ်ကွေ့အတွင်းရှိ မဟာမိတ်များကို
အကာအကွယ်ပေးနိုင်ရန်နှင့် ပါရှန်ပင်လယ်ကွေ့ကို လက်ဦးမှုရယူနိုင်ရန် ဖြစ်၏။

ပထမကမ္ဘာစစ်အတွင်း ဗြိတိသျှတို့၏ အလွန်ထင်ရှားသော

စစ်မျက်နှာမှာ တူရကီတို့နှင့် ပါရှန်ပင်လယ်ကွေ့တွင် ဆင်နွဲ့ခဲ့သော
မက်ဆိုပိုတေးမီးယား စစ်မျက်နှာဖြစ်၏ ။

ထိုအချိန်က ဗြိတိသျှ လက်အောက်ခံဖြစ်ခဲ့သော မြန်မာနိုင်ငံရှိ
စစ်မှုထမ်းများသည် မက်ဆိုပိုတေးမီးယားစစ်မျက်နှာ၌ ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ဖူး၏
။

ထိုအချိန်က မြန်မာစစ်မှုထမ်းတို့သည် မက်ဆိုပိုတေးမီးယား၏
မျက်နှာပြင်တွင် ဆာဂျင်၊ ဆူမဒါ၊ ဂျမဒါ စသော ရာထူးငယ်လေးများပင် ရရှိစေကာမူ
ဗြိတိသျှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ချီးကျူးရလောက်အောင် သတ္တိပြောင်ခဲ့၏ ။

မြန်မာစစ်မှုထမ်းတို့၏ စွန့်လွှတ်စွန့်စားမှု၊ သတ္တိပြောင်မှုတို့ကို ဘဝတူ
စစ်မှုထမ်းအားလုံး အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြ၏ ။

ထိုကဲ့သို့ သတ္တိအပြောင်ဆုံး၊ အရဲရင့်ဆုံး၊ စွန့်လွှတ်စွန့်စားမှု၊ အရှိဆုံး
စစ်သည်တော်များထက် သာလွန်သော စစ်သည်တော်တစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူး၏ ။

ထိုစစ်သည်တော်၏ အမည်မှာ ဂျမဒါမင်းထင်ပင် ဖြစ်၏ ။
ဂျမဒါမင်းထင်သည် လွန်စွာရဲဝံ့၏ ။ သေဝံ့သတ်ဝံ့သော အတ္တိလည်းရှိ၏ ။

သူသည် စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံလိုသော စိတ်ဓာတ်လည်းရှိ၏ ။
သနားကြင်နာတတ်သော နှလုံးသားကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်၏ ။
တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်ဓာတ်လည်း အလွန်နည်း၏ ။

သူသည် အများအတွက် ကိုယ်ကျိုးစွန့် အနစ်နာခံလိုသော
စိတ်ဓာတ်လည်း ရှိ၏ ။ သူ၏ စိတ်ဓာတ်သည် ခြင်္သေ့တစ်ကောင်ကဲ့သို့ ရဲဝံ့၏ ။
ယုန်ကလေးတစ်ကောင်ကဲ့သို့လည်း သနားကြင်နာတတ်၏ ။

သူသည် မက်ဆိုပိုတေးမီးယားစစ်မြေပြင်အတွင်း စွန့်စားမှုအမျိုးမျိုးကို
ပြုလုပ်ခဲ့၏ ။

စစ်မြေပြင်ရှိ ဘဝတူစစ်သည်များ၏ အသက်များစွာကို ကယ်တင်ခဲ့၏ ။
သို့သော် သူ၏ စိတ်ဓာတ်သည် အလွန်ထူးခြား၏ ။

ဗြိတိသျှအရာရှိကြီးများ ပေးအပ်သော သူရဲကောင်းဆုတံဆိပ်များကို
မက်မောတွယ်တာခြင်း မရှိချေ။ သူ၏ ရာထူးတက်ရန်အတွက်လည်း
လုံ့လစိုက်ထုတ်ခြင်းမရှိပေ။

ဂျပန်မင်းထင်သည် သူရဲကောင်းစိတ်ဓာတ်ရှိသူ
လူစွန့်စားတစ်ဦးသာဖြစ်၏ ။

ထိုသို့ သူရဲကောင်းစိတ်ဓာတ်ရှိသူ လူစွန့်စားတစ်ဦးကို ပရိသတ်နှင့်
မိတ်ဆက်ပေးရန် စာရေးသူ၌ တာဝန်ရှိပါသည်။

စာဖတ်သူသည် ဂျပန်မင်းထင်ကို ဖတ်၍ ရဲဝံ့စိတ်၊ စွန့်လွှတ်
စွန့်စားလိုစိတ်၊ သူတစ်ပါးအတွက် အနစ်နာခံလိုစိတ်၊ သနားကြင်နာစိတ် စသည့်
ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဓာတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဆိုလျှင် ဂျပန်မင်းထင်ကို
ဖန်တီးရကြိုးနပ်ပေပြီ။

တစ်နေ့သ၌ မက်ဆီပိုတေးမီးယား စစ်မြေပြင်ရှိ ဗြိတိသျှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
ဂေါ်ဒွန်သည် သူ၏ လက်အောက်ရှိ အရာရှိကြီးများနှင့်အတူ လွန်စွာအရေးပါသော
ကိစ္စတစ်ရပ်အတွက် ခေါင်းပူမတတ် ဆွေးနွေးနေကြ၏ ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွန်က မြေပုံကို ထောက်ပြ၍

“ငါတို့စစ်တပ်တွေ အင်အားအလုံးအရင်းနဲ့ ဝင်တိုက်ရင်
မရနိုင်ဘူးလား”

ဟု မေးမြန်းလိုက်ရာ ကာနယ်စမစ်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“မဖြစ်နိုင်ဘူး ဂျနရယ်၊ ကျွန်တော်တို့စစ်တပ်တွေ

အင်အားသုံးပြီးတိုက်ရင် သူပုန်တွေက မေဂျာဝီလျှံကို အမြန်ဆုံးသတ်ပစ်ကြမှာပေါ့၊
မေဂျာဝီလျှံက အတော်မိုက်မဲတဲ့သူပဲ၊ သူ့ရဲ့အင်အားနဲ့ ရန်သူနယ်မြေထဲမှာ
အရဲစွန့်ပြီး သွားလာတာ သူ့ရဲ့မိုက်မဲမှုပဲ”

ဟု ပြောလိုက်၏။ ကာနယ်စစ်မစ်၏ စကားကို နားထောင်၍

ကာနယ်ဘရောင်းဆိုသူက သက်ပြင်းချ၍

“ဟုတ်တယ်။ သဲကန္တာရထဲမှာ အရဲစွန့်ပြီး လူစွမ်းကောင်းလုပ်ရင်

ဒီလိုဖြစ်ရပ်မျိုးနဲ့ ကြုံမယ်ဆိုတာ ဆင်းဟတ်ကျောင်းက သူ့ကို
သင်မပေးလိုက်ဘူးနဲ့တူတယ်”

ဟု အပြစ်တင်လေ၏။ ထိုအခါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွန်က စားပွဲခုံကို

လက်နှင့်ပုတ်၍

“တော်ပြီ၊ အပြစ်တင်တာတွေ ရပ်တန့်ကရပ်တော့၊ သူပုန်တွေဟာ

ဘယ်လိုအတန်းအစားလဲ ပြောစမ်း”

ဟု မေးမြန်းလိုက်ရာ အခန်းထောင့်တွင်ရပ်နေသော

ဗိုလ်ကြီးတစ်ယောက်က အနီရောင်ဖိုင်တစ်ခုကို ကိုင်၍ စားပွဲအနီးသို့
တိုးကပ်လာပြီး ဖိုင်၏ တစ်နေရာကို လက်ညှိုးထိုး၍

“သူပုန်တွေဟာ အင်အားအလွန်ကြီးတဲ့ အဖွဲ့ကြီးမဟုတ်ပါဘူး၊

အင်အားအသင့်အတင့်ရှိတဲ့ အဖွဲ့ငယ်လေးပါ”

ဟု ပြောလေရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်၏ မျက်နှာတင်းမာသွားပြီး

လက်သီးကိုဆုပ်၍

“အင်အားအသင့်အတင့်ရှိတဲ့ သူပုန်အဖွဲ့လေးကတောင်

ဗြိတိသျှတပ်မတော်ကို စိန်ခေါ်ရင် အင်အားကြီးတဲ့ သူပုန်အဖွဲ့တွေက ငါတို့ကို

လည်ပင်းတက်ဖြတ်မှာ သေချာတယ်”

ဟု ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ကာနယ်စမစ်က ကော်ဖီပန်းကန်ကို ဆွဲယူ၍

“သူတို့ဟာ အင်အားနည်းပေမယ့် လျော့တွက်လို့မရပါဘူး၊ သူပုန်တွေဟာ ဗက်ဒိုအင်တွေပါ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ အခန်းထဲရှိ အရာရှိကြီးများအားလုံး သက်ပြင်း ကိုယ်စီချလိုက်လေ၏။

အာရပ်လူမျိုးများထဲတွင် ဗက်ဒိုအင်တို့သည် ကြောက်မက်ဖွယ် အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်း သူတို့အားလုံး သိကြ၏။ ဗက်ဒိုအင်တို့သည် လွန်စွာ မြင်းစီးကောင်းပြီး ဓားခုတ်လှံထိုး ကျွမ်းကျင်ကြ၏။

သဲကန္တာရကို အလွန်ကျွမ်းကျင်ကြပြီး အသက်ရှင်နေထိုင်နိုင်စွမ်းရှိကြ၏။ ဗက်ဒိုအင်တို့သည် သဲကန္တာရအတွင်း အိုအေစစ်ရှိနိုင်သောနေရာများကို အနှံ့ခံနိုင်စွမ်းရှိသည် ဆို၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်သည် ဗက်ဒိုအင်များအကြောင်း စဉ်းစားနေရာမှ ဒေါသထွက်လာပြန်ပြီး

“ဒီကောင်တွေဟာ ဗက်ဒိုအင်ဖြစ်နေတာနဲ့ ငါတို့က လက်ပိုက်ကြည့်နေရမှာလား၊ ငါတို့မြီတိသျှတပ်မတော်က ဗိုလ်မှူးတစ်ယောက်ကို ဖမ်းထားပြီး သုံးရက်အတွင်း ရွှေဒင်္ဂါးတစ်သောင်းနဲ့ ပြန်ရွေးရင်ရွေး မရွေးနိုင်ရင် သတ်ပစ်မယ်ဆိုတာ အလွန်စော်ကားတဲ့ အပြုအမူပဲ၊ သူပုန်တွေကို ငါတို့စစ်တပ်နဲ့ အင်အားသုံးပြီး တိုက်ပစ်ရမယ်”

ဟု အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်သည် ဒေါသစိတ်ကြောင့် သူပုန်များကို တိုက်ခိုက်မည်ဟု ကြိုးဝါးနေသော်လည်း

ထိုသို့မဖြစ်နိုင်မှန်း ရင်ထဲက သိနေ၏။

သူတို့အင်အားသုံးလိုက်လျှင် မေဂျာဝီလျှံကို သူပုန်များက သတ်ပစ်ပေလိမ့်မည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် အခန်းထောင့်တွင် ထိုင်နေသော ကာနယ်ဟင်နရီကို မြင်တွေ့သွားပြီး

“မင်းဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ၊ အခန်းထောင့်မှာ ထိုင်နေရုံနဲ့ ပြဿနာက ပြီးဆုံးမှာ မဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။ ကာနယ်ဟင်နရီသည် မက်ဆိုပိုတေးမီးယား စစ်မြေပြင်သို့ ပြောင်းရွှေ့သည်မှာ တစ်လခန့်သာရှိသေး၏။

ထို့ကြောင့် မက်ဆိုပိုတေးမီးယားသည် သူနှင့်မကျွမ်းကျင်သေးသော အရပ်ဖြစ်သဖြင့် ငြိမ်သက်နေပုံရ၏။ ကာနယ်ဟင်နရီသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ ဆူပူကြိမ်းမောင်းမှုကြောင့် အခန်းထောင့်တွင် တစ်ကိုယ်တည်း ထိုင်နေရာမှ အရာရှိကြီးများရှိရာသို့ ဦးတည်လျှောက်လှမ်းလာပြီး

“ဗက်ဒိုအင်တွေကို ရင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ နည်းလမ်းတစ်လမ်းပဲရှိတယ်၊ အဲဒီ နည်းလမ်းကို ကျုပ် သေသေချာချာ စဉ်းစားနေတာပါ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ အရာရှိကြီးများအားလုံး ကာနယ်ဟင်နရီ၏ စကားကို စိတ်ဝင်စားသွားလေ၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်ပင် ကာနယ်ဟင်နရီကို ကြည့်၍ မျက်မျောင်းကြုတ်လိုက်ပြီး

“ဘယ်လိုနည်းလမ်းလဲ၊ မြန်မြန်ပြောစမ်း”

ဟု မေးမြန်းလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ကာနယ်ဟင်နရီက သက်ပြင်းချ၍

“သူပုန်တွေဆီကို ကွန်မန်ဒိုလွှတ်ပြီး မေဂျာဝီလျှံကို ကယ်တင်ဖို့ပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“ဗက်ဒိုးအင်တွေက သဲကန္တာရမုဆိုးတွေ၊ သူတို့ဟာ သဲကန္တာရကို

သိပ်ကျွမ်းတယ်၊ ကျုပ်တို့ ကွန်မန်ဒိုတွေက သဲကန္တာရနဲ့ ပတ်သက်ပြီး

ဘာအတွေ့အကြုံမှမရှိဘူး။ အားလုံး ဒုက္ခရောက်သွားမယ်။ နောက်ပြီးတော့

သူပုန်တွေက စစ်စည်းကမ်းတွေ ဘာတွေ နားလည်တာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့

စစ်သားတွေကို ဖမ်းမိရင် ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်မှာ သေချာတယ်။ ဒါကြောင့်

ဗက်ဒိုးအင်တွေ ဆီကို ဘယ်သူမှ စွန့်စားပြီး သွားဝံ့မှာမဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ကာနယ်ဟင်နရီက သက်ပြင်းချ၍

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဗက်ဒိုးအင်တွေဆီကို

သွားဖို့အတွက် တော်ရုံတန်ရုံ သတ္တိမျိုးနဲ့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ သူတို့ဆီကို သွားဖို့အတွက်

သေဝံ့သတ်ဝံ့တဲ့ သူရဲကောင်းပုံပြင်ထဲက လူစွမ်းကောင်းမှ ဖြစ်မယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ၎င်းတို့၏ စကားကို ငြိမ်သက်စွာ

နားထောင်နေသော ကာနယ်စမစ် ဝင်၍

“ခင်ဗျားဟာ အတော်စိတ်ကူးယဉ်တာပဲ၊ သူရဲကောင်းပုံပြင်ထဲက

လူစွမ်းကောင်းဟာ ကျုပ်တို့စစ်တပ်မှာ ဘယ်လိုလုပ်ရှိမှာလဲ”

ဟု ပြစ်တင်လိုက်လေ၏။ အခြားသော အရာရှိကြီးများကလည်း

ကာနယ်ဟင်နရီ၏ စိတ်ကူးကို ရူးနမ်းသောစိတ်ကူးဟု ယူဆကာ

လှောင်ပြောင်လိုသော အကြည့်ဖြင့် ဝိုင်းဝန်းကြည့်ရှုကြ၏။

ကာနယ်ဟင်နရီက သက်ပြင်းချ၍

“သူရဲကောင်းပုံပြင်ထဲက လူစွမ်းကောင်းလိုလူဟာ ကျုပ်တို့

စစ်တပ်မှာရှိပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဗြိတိသျှအရာရှိကြီးများ အားလုံး အံ့ဩဟန်ဖြင့်
မျက်လုံးပြူးသွားလေ၏။

ဗြိတိသျှဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွန်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍

“ဘာ...သူရဲကောင်းပုံပြင်ထဲက လူစွမ်းကောင်းဟာ စစ်တပ်မှာရှိတယ်
ဟုတ်လား ဘယ်သူလဲ”

ဟု အော်ဟစ်မေးမြန်းလေ၏။

ထိုအခါ ကာနယ်ဟင်နရီက မျက်မှောင်ကြုတ်၍

“သူနာမည် ဂျမဒါမင်းထင်လို့ခေါ်တယ်။ သူဟာ အလွန်ရဲရင့်တဲ့
မြန်မာစစ်သားတစ်ယောက်ပဲ။ သူဟာ အိန္ဒိယမှာနေတုန်းက ကျွန်တော့်ရဲ့
အပါးတော်မြဲအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးတယ်။ ဂျမဒါမင်းထင်သာ ရှိရင်
မေဂျာဝီလျှံကိုရအောင် ပြန်ကယ်နိုင်မှာပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။ ကာနယ်ဟင်နရီ၏ စကားကို နားထောင်နေသော
ဗြိတိသျှ အရာရှိကြီးများအားလုံးသည် ဂျမဒါမင်းထင်ဆိုသူကို
အထင်ကြီးဟန်မရှိကြချေ။

ကာနယ်စမစ်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“မြန်မာတစ်ယောက်ဟာ သဲကန္တာရမှဆိုးဗက်ဒိုအင်တွေကို ဘယ်လိုလုပ်
ယှဉ်ပြိုင်နိုင်မှာလဲ၊ ဗက်ဒိုအင်တွေဟာ စိတ်ကြမ်း လူကြမ်းတွေ ဖြစ်တယ်။ မြင်းစီး
ဓားခုတ် အတတ်ပညာတွေကိုလည်း ငယ်စဉ်ကတည်းက ကျွမ်းကျင်ကြတယ်၊
သေနတ်ပစ်လည်း လက်ဖြောင့်ကြတယ်။ အဲဒီ အရည်အချင်းတွေ
မြန်မာဂျမဒါတစ်ယောက်မှာ မရှိနိုင်ဘူး”

ဟု ပြောလေရာ ကာနယ်ဘရောင်းဆိုသော အရာရှိကြီးကလည်း
ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှိ၍

“ဟုတ်တယ်၊ မြန်မာဂျမဒါ ဘယ်လောက်ပဲ သတ္တိရှိရှိ သဲကန္တာရမှာတော့ ဗက်ဒိုးအင်တွေကို ယှဉ်ပြိုင်ပြီး မမိုက်နိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ စစ်တပ်မှာ အိန္ဒိယစစ်ဘာရီတပ်က သတ္တိရှိတဲ့ စစ်သည်တွေရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် စစ်ဘာရီတပ်က စစ်သည်တွေတောင် မက်ဆိုပိုတေးမီးယား သဲကန္တာရမှာ ဗက်ဒိုးအင်တွေနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ပြီး မမိုက်ဝံ့ဘူး”

ဟု ပြောဆိုလေ၏ ။ သို့သော် ကာနယ်ဟင်နရီကမူ ခေါင်းခါယမ်း၍

“ဂျမဒါမင်းထင်ဟာ သာမန်လူစွန့်စားတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး။ သူ့မှာ လက်ရုံးရည်ထင်မကဘူး၊ နှလုံးရည်နဲ့လည်း ပြည့်စုံတယ်၊ သူဟာ ကြံရည်ဖန်ရည်လည်း အလွန်ကောင်းတယ်၊ အန္တရာယ် အခက်အခဲတွေကြားက ရုန်းကန်နိုင်တဲ့ အတွေ့အကြုံလည်း ရှိတယ်၊ အိန္ဒိယမှာ အမှုထမ်းစဉ် အခါတုန်းက တောပုန်းကြီးရာဇတ်ကို တစ်ကိုယ်တော် စွန့်စားခန်းဖွင့်ပြီး ဖမ်းဆီးခဲ့ဖူးတယ်”

ဟု ပြောလေရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်သည် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး

“ပန်ဂျပ်ပြည်နယ်က အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ တောပုန်းကြီး ရာဇတ်ကို ပြောတာလား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။

ကာနယ်ဟင်နရီက ခေါင်းညိတ်၍

“ဟုတ်ပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ တောပုန်းကြီးဟာ သေဝံသတ်ဝံ့တဲ့ လက်အောက်ခံ တပည့် တပန်း (၅၀) လောက်နဲ့ တောထဲမှာ ခိုအောင်းနေစဉ်က ဂျမဒါမင်းထင်ဟာ တပ်သားခုနှစ်ယောက်ပါတဲ့ တပ်စုလေးနဲ့ တောထဲကို ထိုးဖောက်ဝင်ခဲ့တယ်၊ နောက်ဆုံးတော့ တောပုန်းကြီးရာဇတ်ကို ဓားခင်းယှဉ်ခုတ်ပြီး ဓားစာခံအဖြစ် ဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့ပါတယ်”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်က စိတ်လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့်

“ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီ တုန်းက သတင်းစာတွေမှာ ပန်ဂျပ်ပြည်နယ်က တောပုန်းကြီးရာဇတ်ကို ဂျမဒါတစ်ဦးခေါင်းဆောင်တဲ့ တပ်စိတ်ကလေးတစ်စိတ်က လက်ရဖမ်းဆီးခဲ့တယ်လို့ ဖတ်ဖူးတယ်”

ထိုအခါ ကာနယ်ဟင်နရီက ဆေးလိပ်ကို မီးညှိ၍

“ဂျမဒါမင်းထင်ဟာ တောပုန်းကြီးရာဇတ်တင်မကဘူး။
ဟိမဝန္တာတောင်ခြေမှာ သောင်းကျန်းနေတဲ့ တောပုန်းကြီးဆင်းကိုလည်း
တစ်ကိုယ်တော် စွန့်စားပြီး ဖမ်းဆီးပေးခဲ့ဖူးတယ်”

ဗြိတိသျှအရာရှိကြီးများသည် ကာနယ်ဟင်နရီ ပြောပြသော
လူစွန့်စားမင်းထင်ဆိုသူကို စိတ်ဝင်စားစပြုလာ၏ ။

ကာနယ်ဘရောင်းက ကော်ဖီကို သောက်ရင်း

“သူဟာ တောပုန်းဓားပြကြီးတွေဆီမှ ရွေးပြီး ဖမ်းဆီးတယ်ဆိုတော့
သတ္တိတော့ အတော်ကောင်းမှာပဲ၊ သူဘာဖြစ်လို့ တောပုန်းတွေကို ဖမ်းဆီးချင်တာ
လဲ”

ဟု ပြောလေရာ ကာနယ်ဟင်နရီက သက်ပြင်းချ၍

“ဆုငွေလိုချင်လို့ပါ”

ဟု တီးတိုးပြောလိုက်၏ ။ ထိုအခါ ဗြိတိသျှအရာရှိကြီးများ၏
မျက်နှာများ အံ့သြသွားကြပြီး ကာနယ်စမစ်က

“ဆုငွေလိုချင်လို့ ဟုတ်လား၊ ဒါဆိုရင် ဂျမဒါမင်းထင်ဆိုတဲ့ လူဟာ
အကျင့်စာရိတ္တမကောင်းတဲ့လူပဲ၊ ပိုက်ဆံအလွန်မက်တဲ့လူဟာ စစ်တပ်ထဲမှာ
ရှိမနေသင့်ဘူး”

ဟု ရှုတ်ချလိုက်လေ၏ ။ ထိုအခါ ကာနယ်ဟင်နရီက ကာနယ်စမစ်၏
မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်၍

“လူမှန်ရင် ပိုက်ဆံမက်ကြတာပါပဲ။ ပိုက်ဆံမမက်တဲ့လူဆိုတာ မရှိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဂျမဒါမင်းထင် ပိုက်ဆံမက်တယ်ဆိုတာ သူတစ်ကိုယ်တည်း ကောင်းစားဖို့မဟုတ်ဘူး၊ ဂျမဒါမင်းထင်ဟာ တောပုန်းကြီးတွေကို သက်စွန့်ဆံဖျား ဖမ်းဆီးပြီး ဆုငွေရရှိတယ်ဆိုရင် သူ့ရဲ့မိခင်တိုင်းပြည်ဖြစ်တဲ့ မြန်မာနိုင်ငံက ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေမှာ လှူဒါန်းလိုက်တာပဲ”

ဟု ပြောလေရာ ဗြိတိသျှ အရာရှိကြီးများအားလုံး အံ့သြသွားပြန်၏ ။ ကာနယ်စစ်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“အသက်အန္တရာယ်နဲ့ အလွန်နီးတဲ့ တောပုန်းဓားပြတွေကို ဖမ်းတယ်၊ ဆုငွေရတော့ ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေကို လှူဒါန်းပစ်တယ်၊ ဒီကောင် ရူးနေသလား”

ဟု ရေရွတ်လေ၏ ။ ကာနယ်ဟင်နရီက ခေါင်းခါယမ်း၍

“ဂျမဒါမင်းထင်ဟာ မရူးပါဘူး၊ သူဟာ ကိုယ်ကျိုးစွန့် အနစ်နာခံပြီး အများကောင်းကျိုးကို သယ်ပိုးလိုစိတ် အမြဲရှိတယ်၊ သူ့ရဲ့ တစ်ကိုယ်ရည် တိုးတက်ရေးအတွက် ရာထူးတိုးတက်ဖို့ကိုလည်း စိတ်ဝင်စားဘူး၊ သူဟာ အလွန်အရည်အချင်းရှိတဲ့ ဗြိတိသျှလက်အောက်ခံ မြန်မာလူမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် ဂျမဒါရာထူးက မတက်ခဲ့ဘူး၊ တကယ်တော့ သူ့အရည်အချင်းနဲ့ဆိုရင် မေဂျာအဆင့်လောက်ထိဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်သည် သက်ပြင်းရှည်ကြီးကိုချ၍

“ဂျမဒါမင်းထင်ဆိုတဲ့လူဟာ စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းလာပြီ၊ သူဟာ ဗက်ဒိုးအင်တွေလို ဓားခုတ်လှံထိုးပညာ ကျွမ်းကျင်ရဲ့လား”

ဟု မေးမြန်းလေရာ ကာနယ်ဟင်နရီက ခေါင်းညိတ်၍

“ဓားခုတ်လှံထိုးတင်မကဘူး၊ လက်နက်မဲ့တိုက်ခိုက်ရေးပညာကို ဂျမဒါမင်းထင် အလွန်ကျွမ်းပါတယ်၊ သူဟာ မြန်မာတွေရဲ့ ရိုးရာ ကိုယ်ခံပညာကို

အဆင့်မြင့်မြင့် တတ်ကျွမ်းလာတယ်၊ သေနတ်ပစ်တဲ့ နေရာမှာလည်း
အလွန်လက်ဖြောင့်ပါတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ကာနယ်စမစ်က မျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့၍

“ခင်ဗျားပြောတဲ့ အရည်အချင်းတွေက ချီးမွမ်းလောက်ပါတယ်၊
ဒါပေမယ့် သူဟာ မြန်မာတစ်ယောက်ဖြစ်နေတဲ့အတွက် သူ့ကို ကျုပ်
အထင်မကြီးဘူး”

ဟု ပြောလေရာ ကာနယ်ဟင်နရီက ကော်ဖီကို တစ်ငုံသောက်၍

“မြန်မာတွေဟာ ခေတ်မမီလို့ ဗြိတိသျှကိုလိုနီဖြစ်ခဲ့တာပါ၊
သူရသတ္တိအရာမှာတော့ ချီးမွမ်းလောက်တဲ့ လူမျိုးတွေပါ၊ ဗြိတိသျှတွေဟာ
မြန်မာဘုရင်သီပေါကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ပေမယ့် မြန်မာမျိုးချစ်တွေရဲ့
တော်လှန်မှုတွေကိုတော့ ဒီနေ့ထက်တိုင် မနှိမ်နှင်းနိုင်သေးဘူး၊ မြန်မာတွေဟာ
အိန္ဒိယတွေထက် ထိန်းသိမ်းရခက်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ ဗြိတိသျှတွေ
ကောင်းကောင်းသိပါတယ်”

ဟု ပြောလေရာ ကာနယ်စမစ်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မြန်မာတစ်ယောက်က လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက်လို
စွမ်းဆောင်နိုင်မယ်ဆိုတာ ကျုပ် သံသယရှိတယ်”

ဟု ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့လေ၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်က ဝင်ရောက်၍

“ငြင်းခုံနေတာကို ရပ်လိုက်ကြစမ်း၊ ဂျမဒါမင်းထင်ဆိုတဲ့သူကို
ငါတွေ့ချင်တယ်၊ သူဘယ်မှာလဲ”

ဟု မေးမြန်းလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ကာနယ်ဟင်နရီက သက်ပြင်းချ၍

“ဂျမဒါမင်းထင် ကျုပ်တို့တပ်မှာ မရှိသေးပါဘူး”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်၏ မျက်နှာရှုံ့မဲ့သွားပြီး

“ဘာ..ဂျမဒါမင်းထင် ငါတို့တပ်မှာ မရှိသေးဘူး ဟုတ်လား၊ ဒါဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ ပုံပြင်ထဲက သူရဲကောင်းကို တမ်းတနေတာလဲ၊ မင်း ရူးနေသလား”

ဟု မေးမြန်းလိုက်၏ ။ ကာနယ်ဟင်နရီက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်၏ မျက်နှာကို ကြည့်၍

“ကျွန်တော် မရူးပါဘူး၊ ဂျမဒါမင်းထင်ဟာ မနေ့ကရောက်လာတဲ့ အိန္ဒိယနဲ့ မြန်မာတပ်ဖွဲ့မှာ လိုက်ပါလာခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဂျမဒါမင်းထင်တို့ လူစု ဒီနေ့ထက်ထိ ရောက်မလာသေးဘူး၊ သူတို့ သဲကန္တာရထဲမှာ ဘယ်လို အခက်အခဲတွေ့နေလဲမသိဘူး”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ထိုအခါမှပင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်၏ မျက်နှာ ပျော့ပျောင်းသွားပြီး

“ဪ...ဂျမဒါမင်းထင်ဟာ အိန္ဒိယကပြောင်းလာမယ့်တပ်နဲ့ လိုက်လာမှာလား၊ ဒါဆိုရင် သူတို့တပ်ဖွဲ့ မကြာမီ ဒီကို ရောက်လာတော့မှာပါ၊ ဂျမဒါမင်းထင်ရောက်လာရင်သာ ကျုပ်နဲ့တွေ့ပေးပါ၊ သူ့ရဲ့အရည်အချင်းကို ကျုပ်အကဲဖြတ်ချင်တယ်”

ကာနယ်ဟင်နရီသည် ဂျမဒါမင်းထင်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန် စိတ်ဝင်စားမှန်းသိ၍ ကျေနပ်သွားလေ၏ ။

ကျန်သော ဗြိတိသျှအရာရှိကြီးများမှာမူ ဂျမဒါမင်းထင်အား ဗြိတိသျှကိုလိုနီနိုင်ငံမှ စစ်သားတစ်ဦးဖြစ်သောကြောင့် အထင်ကြီးဟန် မရှိပေ။

ကာနယ်ဟင်နရီသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်၏ ရွက်ဖျင်တဲမှထွက်၍ သူ၏ ရွက်ဖျင်တဲသို့ ပြန်ခဲ့လေ၏ ။

ကာနယ်ဟင်နရီသည် သူ၏ ရွက်ဖျင်တဲသို့ ရောက်သောအခါ
ဆေးတံထဲသို့ ဆေးထည့်၍ အတိတ်ကအကြောင်းများကို တွေးတောနေလေ၏။

ထိုအကြောင်းအရာများမှာ အိန္ဒိယတွင်နေထိုင်စဉ် ဂျမဒါမင်းထင် သူ၏
အပါးတော်မြဲအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့စဉ် အချိန်များဖြစ်၏။

တစ်နေ့တွင် စစ်တပ်ဝင်းအတွင်း အိန္ဒိယစစ်သားနှစ်ဦး စကားများ
ရန်ဖြစ်သောအခါ၌ ဂျမဒါမင်းထင်၏ သူရသတ္တိကို လူအများ သတိပြုမိက၏။

ထိုအိန္ဒိယစစ်သားနှစ်ဦးသည် နပန်းသမားလူသန်ကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။
၎င်းတို့သည် လူသန်ကြီးများဖြစ်၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြိုင်အဆိုင် ဖြစ်ကာ
ရန်လိုမုန်းထားရှိခဲ့၏။

လူသန်ကြီးနှစ်ဦးသည် ဈေးထဲရှိ ပန်းသည်မိန်းမပျိုလေးကို
အပြိုင်အဆိုင် ပိုးပန်းကြ၏။

ထိုသို့ပိုးပန်းရာမှ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပိုမိုမုန်းတီးလာပြီး
ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲဆင်နွှဲခဲ့ကြ၏။ လူသန်ကြီးနှစ်ဦးသည် ပွဲတော်နေ့အားလပ်ရက်၌
ဈေးထဲတွင် ဆုံတွေ့ကြ၏။

၎င်းတို့နှစ်ဦး၏ ရန်ပွဲကို စိတ်ဝင်စားသော တပ်သားများက အနောက်မှ
တကောက်ကောက်လိုက်ကြည့်ကြ၏။

အချို့သော လောင်းကစားဝါသနာပါသူ တပ်သားများသည်
လူသန်ကြီးနှစ်ဦးဘက်မှ လောင်းကြေးထပ်ကြ၏။ လူသန်ကြီးနှစ်ဦးသည်
ခွန်အားဗလသန်မာသော်လည်း ဉာဏ်ရည်နည်းပါးကြသူများ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့နှစ်ဦးရန်ပွဲဖြစ်အောင် မြှောက်ပင့်ပေးသူများရှိ၏။

ထိုသူများသည် လူသန်ကြီးနှစ်ဦး၏ ရန်ပွဲကို ကြည့်ရှုလိုကြသော
စိတ်သဘောထား ယုတ်မာသူများဖြစ်၏။ ထိုသူများသည် လူသန်ကြီးနှစ်ဦးကို

ဈေးအနောက်ဘက် သစ်ပင်ရိပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏။

ထို့နောက် လောင်းကြေးများထပ်ကာ လူသန်ကြီးနှစ်ဦးကို
ထိုးသတ်စေလေတော့၏။

လူသန်ကြီးများသည် တစ်ဦးနှစ်တစ်ဦး ရန်ငြိုးကြီးစွာဖြင့် အပြင်းအထန်
တိုက်ခိုက်ကြ၏။

လူသန်ကြီးနှစ်ဦး၏ ရန်ပွဲကို ကြည့်ရှုကြသော
အရပ်သားများသည်လည်း လောင်းကြေးများထည့်၍ စိတ်အားထက်သန်လာကြပြီး
လောင်းကစားဝိုင်းသို့ ဝင်ရောက်လာလေ၏။

လူသန်ကြီးနှစ်ဦးသည် လူအများ၏ မြှောက်ထိုးပင့်ကော်
ပြုလုပ်မှုများကြောင့် သဲကြီးမဲကြီး ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ကြ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင် ဈေးအတွင်းသို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်ရှိလာသော
ဂျမဒါမင်းထင်က ရန်ပွဲကို တွေ့ရှိသွား၏။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် ရန်ပွဲအကြောင်းကို စုံစမ်းပြီး လူသန်ကြီးကို
သူတစ်ပါးမြှောက်ပင့်ပေးမှု ခံနေရကြောင်း ရိပ်စားမိသွားပြီး ၎င်းတို့၏ ရန်ပွဲကို
တားဆီးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

သို့သော် လောင်းကစားလိုသူများ၏ မြှောက်ပင့်မှုကြောင့်
လူသန်ကြီးနှစ်ဦးကို တားဆီးရန် အလွန်ခက်ခဲနေ၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဂျမဒါမင်းထင်သည် ရန်ပွဲကို တားဆီးရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး
ဆူညံစွာ အော်ဟစ်နေသော လူအုပ်ကြီးကို တိုးဝှေ့၍ စည်းဝိုင်းအတွင်းသို့
ဝင်ရောက်သွား၏။

ထို့နောက် လူသန်ကြီးနှစ်ယောက်၏ ပခုံးကို ပုတ်၍

“ဟေ့ကောင်တွေ ရပ်ကြစမ်း၊ သူများမြှောက်ပေးတိုင် တိရစ္ဆာန်တွေလို

ထိုးကြိတ်နေတယ်၊ မင်းတို့ အသိဉာဏ်မရှိဘူးလား။”

ဟု ပြောလိုက်၏ ။ လူသန်ကြီးတစ်ဦးက ဂျမဒါသည် ၎င်းတို့၏ အထက်အရှာရှိဖြစ်သော်လည်း ရန်ပွဲဖြစ်ပွားရန်သာ စိတ်အားထက်သန်နေသဖြင့်

“ကျုပ်တို့ကို မတားနဲ့၊ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက် သေမှအေးမယ်”

ဟု အော်ဟစ်လေ၏ ။ ကျန်သော လူသန်ကြီးကလည်း

“ဂျမဒါ ဖယ်စမ်းပါ၊ ဒီကောင်ကို ကျုပ်သတ်ရမှ ကျေနပ်မယ်”

ဟု ပြန်လည်အော်ဟစ်လေ၏ ။ ဂျမဒါမင်းထင်သည် လူသန်ကြီးနှစ်ဦးကို အနုနည်းဖြင့် တားဆီးရန် မဖြစ်နိုင်တော့မှန်း ရိပ်စားမိ၍

“ဟေ့ကောင်တွေ မင်းတို့ ငါပြောတာမရဘူးလား၊ ဒီလောက်တောင် သတ္တိကောင်းနေရင် မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို ငါကိုယ်တိုင် ဆုံးမမယ်”

ဟု ကြုံးဝါးကာ လူသန်ကြီးနှစ်ဦးကို လက်သီးဖြင့်ထိုးပြီး ခူးဖြင့် တိုက်လိုက်ရာ လူသန်ကြီးနှစ်ဦး ကွဲကွာသွားလေ၏ ။

ထိုအခါ လူသန်ကြီးနှစ်ဦး၏ ရန်ပွဲကို ကြည့်ရှုနေသော ပရိတ်များမှာလည်း ဆူညံပွက်သွားလေ၏ ။

၎င်းတို့၏ ရန်ပွဲကို လောင်းကြေးထပ်ထားသဖြင့် ဂျမဒါမင်းထင်ကို မကျေမနပ် အော်ဟစ်ကြလေ၏ ။ ဂျမဒါမင်းထင်သည် လူသန်ကြီးနှစ်ဦးကြားတွင် ဝင်ရပ်လိုက်၏ ။

ထို့နောက်

“ဟေ့လူတွေ ကျုပ်စကားကို နားထောင်ပြီး ရန်ပွဲကိုရပ်ကြစမ်း”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်၏ ။

ထိုအခါ ကြည့်ရှုနေသော ပရိသတ်က ဂျမဒါမင်းထင်၏ အပြုအမူကို
ဝိုင်းဝန်းကန့်ကွက်ကြလေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် ပရိသတ်များ၏ တုံ့ပြန်မှုကို ဂရုမပြုဘဲ
လူသန်ကြီးနှစ်ဦးကိုသာ ရန်ပွဲဆက်လက်မဖြစ်ပွားရန် တားဆီးလေ၏။

လူသန်ကြီးနှစ်ဦးသည် သူတစ်ပါး၏ သွေးထိုးမှုကြောင့် အသေအလဲ
တိုက်ခိုက်ရန်သာ စိတ်အားထက်သန်နေ၏။ သို့သော် ဂျမဒါမင်းထင်က
၎င်းတို့နှစ်ဦးကြားတွင် ရဲစွမ်းသတ္တိအပြည့်ဖြင့် ရပ်တန့်နေပြီး ရပ်ပွဲမဖြစ်ရန်
တားဆီးနေ၏။

ပရိသတ်များသည် လူသန်ကြီးနှစ်ဦးကို တားဆီးပုံသော
မြန်မာလူစွမ်းကောင်းကို လူထူးဆန်းသဖွယ် ဝိုင်းဝန်း ကြည့်ရှုကြ၏။

လူသန်ကြီးတစ်ဦးက တိုက်ပွဲဆက်လက်ဖြစ်ပွားရန်အတွက်

“ဂျမဒါရှေ့ကဖယ်စမ်းပါ၊ ဒီကောင်ကို အသေတိုက်ရမယ်”

ဟု ကြုံးဝါးလေ၏။ ကျန်လူသန်ကြီးတစ်ဦးကလည်း ထိုနည်းအတိုင်း
ပြောလေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်ကမူ ခေါင်းကိုခါယမ်း၍

“ဖယ်မပေးနိုင်ဘူး၊ မင်းတို့ဟာ တိရစ္ဆာန်ထက်တောင်

အသိဉာဏ်နည်းတဲ့ကောင်တွေပဲ၊ သတ္တိရှိရင် မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံး
ရန်ဆက်ဖြစ်ကြ၊ ဒါပေမယ့် ရန်ပွဲဆက်ဖြစ်ရင် ငါ့ကို အနိုင်တိုက်ပြီးမှ ဖြစ်လို့ရမယ်၊
မင်းတို့ကြားမှာ ငါရှိတယ်”

ဟု ပြောကာ လက်သီးကိုဆုပ်၍ အသင့်ပြင်ဆင်ထားလေ၏။

ထိုအခါ ပွဲကြည့်နေသော ပရိသတ်များအနက် အောက်တန်းကျသော
ပရိသတ်အချို့က

“ကြားကနေ ဝင်ရှုပ်တဲ့ကောင်ကိုချပစ်၊ လူသန်ကြီးတွေ သတ္တိမရှိဘူး”

ဟု မြှောက်ပင့်ပေးကြလေ၏။ လူသန်ကြီးတစ်ဦးသည် ပရိသတ်၏ မြှောက်ပင့်ပေးမှုကြောင့် ဂျမဒါမင်းထင်ကို လက်သီးဖြင့် လှမ်းထိုးရန် ကြိုးစား၏။

သို့သော် ဂျမဒါမင်းထင်က အသာရှောင်တိမ်း၍ ညိုသကြီးကို ခြေဖြင့် လှမ်းကန်လိုက်ရာ အားခနဲအော်၍ ယိမ်းယိုင်သွား၏။

လူသန်ကြီးတစ်ဦးက ဂျမဒါမင်းထင်ကို ချုပ်ကိုင်ရန် ကြိုးပမ်းပြန်၏။

ဂျမဒါမင်းထင်က လူသန်ကြီး၏ အရှိုက်ကို တတောင်ဖြင့် တွက်၍ ပေါင်ကြားကိုခုူးဖြင့်တိုက်လိုက်ရာ သူလန်ကြီး ဖင်ထိုင်လျက် လဲလေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်က လူသန်ကြီးနှစ်ယောက်ကို ကြည့်၍

“ဟေ့လူတွေ၊ ခင်းဗျားတို့ကို နောက်ဆုံးသည်းခံနေတာနော်၊ ရှေ့ဆက်ပြီး တိုးလာရင်တော့ ကျုပ်ကို အဆိုးမဆိုနဲ့”

ဟု အော်ဟစ်တားဆီးလိုက်ရာ လူသန်ကြီးနှစ်ဦးသည် ဂျမဒါမင်းထင်ကို ထိတ်လန့်သွားပြီး ရှေ့သို့ မတိုးဝံ့ဘဲ ဖြစ်သွားလေ၏။

ထိုအခါမှပင် ဂျမဒါမင်းထင်က

“သူတစ်ပါးမြှောက်ပေးတိုင်း မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် ထိုးကြိတ်ကြရင် ခင်ဗျားတို့ကို သူရဲကောင်းတွေလို့ ဘယ်သူမှမယူဆဘူး၊ တဏှာရူးကြီးတွေဆိုပြီး လူအများရဲ့ ဟားတိုက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မယ်၊ အခုလည်း ခင်ဗျားတို့ကို ငွေဝယ်ကျွန်ကြီးတွေကို သဘောထားပြီး လူတွေက အလောင်းအစား လုပ်နေကြတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ အရူးကြီးတွေ ဖြစ်နေပြီ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ လူသန်ကြီးနှစ်ဦးသည် ဂျမဒါမင်းထင်၏ စကားကြောင့် တွေဝေသွားလေ၏။

ရန်ပွဲဖြစ်ပွားရန် စိတ်ဆန္ဒများလည်း လျော့ပါးသွားလေ၏။

လူသန်ကြီးနှစ်ဦး၏ ရန်ပွဲကိုကြည့်ရှုရန်

စိတ်အားထက်သန်နေသူများသည် မြန်မာ့သတ္တိခံ၏ အစွမ်းကို မြင်တွေ့ရသဖြင့်
ကျေနပ်နှစ်သိမ့်သွားလေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် လူသန်ကြီးနှစ်ယောက်ကို

ထိန်းသိမ်းနိုင်ပြီဖြစ်သဖြင့် ၎င်းတို့ကို မြှောက်ပင့်ပေးသော
တပ်သားများရှိရာသို့သွား၍

“တပ်သားအချင်းချင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားတာကို မတားဆီးဘဲ မင်းတို့
ဘာဖြစ်လို့ မြှောက်ပင့်ပေးရသလဲ၊ မင်းတို့ရဲ့ မကောင်းတဲ့ အကျင့်စရိုက်ကို ပြင်ပါ”

ဟု တားဆီးလိုက်ရာ ဂျမဒါမင်းထင်၏ အစွမ်းကို ကြောက်ရွံ့သွားသော
တပ်သားများသည် ၎င်းတို့ မှားယွင်းကြောင်း ဝန်ခံလေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်၏ အမည်သည် ထိုအချိန်မှစ၍ စစ်ဘာရီတပ်အတွင်း
ထင်ရှားခဲ့လေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်သည် တပ်တွင်း လက်ဝှေ့ပြိုင်ပွဲများတွင်
ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်လေ့မရှိချေ။

ထိုစဉ်က အိန္ဒိယရှိ တပ်တွင်းလက်ဝှေ့ပွဲများတွင် နှစ်စဉ်
ဗိုလ်စွဲလေ့ရှိသူမှာ ဗိုလ်ကပြား မိုက်ကယ်ဆိုသူဖြစ်၏။

မိုက်ကယ်သည် အင်္ဂလိပ်ဘောက်ဆင်ကို ကျောင်းနေစဉ်ကပင်
ကောင်းမွန်စွာ သင်ကြားထားသဖြင့် တပ်တွင်း လက်ဝှေ့ပွဲများ၌ သုံးနှစ်ဆက်တိုက်
ဗိုလ်စွဲထားသူဖြစ်၏။

မိုက်ကယ်သည် လက်ဝှေ့ကျော်တစ်ဦးဖြစ်သဖြင့်
အလွန်မောက်မာရိုင်းပြသူတစ်ဦးဖြစ်၏။

တစ်နေ့သ၌ မိုက်ကယ်သည် သူ၏ အပေါင်းအဖော်များကိုခေါ်၍
စစ်တပ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင်ရှိသော ကလပ်တစ်ခုတွင် သွားရောက် ပျော်ပါးလေ၏။

မိုက်ကယ်သည် အရက်အနည်းငယ်သောက်ပြီးသောအခါ
သွေးဆူလာပြီး ကလပ်ရို စားပွဲထိုးလူငယ်တစ်ဦးကို အနိုင်ကျင့်၍ လက်သီးနှင့်
ထိုးလေ၏ ။

မိုက်ကယ်သည် စားပွဲထိုးနှစ်ဦးကို ထိုးကြိတ်ပြီး ဘိလိယက်ခုံသို့ သွား၍
ရန်ပွဲဆင်ပြန်၏ ။ ထို့နောက် အရက်ကောင်တာသို့သွား၍ လူမိုက်တစ်ဦးကဲ့သို့
စော်ကားမော်ကား ပြုပြန်၏ ။

မိုက်ကယ်သည် တပ်တွင်းလက်ဝှေ့ပွဲများတွင် သုံးနှစ်ဆက်တိုက်
ရွှေတံဆိပ်ရရှိထားသဖြင့် ၎င်းကို အံ့တုဝံ့သူရှားလှ၏ ။

မိုက်ကယ်သည် ၎င်းကို ယှဉ်ပြိုင်ဝံ့သူမရှိကြောင်းတွေ့ရသဖြင့် ပိုမို
သွေးကြွလာပြီး ဒေသခံမိန်းမပျိုလေးနှစ်ဦးကို ထိကပါးရိကပါး ပြုလုပ်ပြန်၏ ။

မိန်းမပျိုနှစ်ဦးသည် ဘိုကပြားမိုက်ကယ်၏ ရိုင်းပျသော အပြုအမူကို
ရွံရှာလှသဖြင့် ကလပ်မှထွက်ခွာရန် ကြိုးပမ်း၏ ။

မိုက်ကယ်က မိန်းမပျိုနှစ်ဦး၏ အနောက်သို့ အမိလိုက်၍
တဟားဟားရယ်မောကာ လက်မောင်းကိုဆွဲလိုက်၏ ။

“အချစ်ကလေးတွေ ကျုပ်ကို ထားခဲ့ပြီး သွားတော့မလို့လား”

မိုက်ကယ်၏ ရိုင်းပျသောအပြုအမူကြောင့် မိန်းမပျိုနှစ်ဦးသည်
ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး

“လွတ် ၊ လွတ် ကျွန်မကိုလွတ်ပါ”

ဟု အော်ဟစ်တောင်းပန်လေ၏ ။

ထိုအခိုက်မှာပင် တံခါးပေါက်မှ လူတစ်ဦးရောက်လာပြီး

“မိန်းကလေးကို လွှတ်လိုက်စမ်း”

ဟူသောအသံ ထွက်ပေါ်လာ၍ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဂျမဒါမင်းထင်ကို တွေ့ရ၏။ မိုက်ကယ်သည် လက်ဝှေ့ကျော်တစ်ဦးပီပီမာန်မန ထောင်လွှားသူဖြစ်သဖြင့် ဂျမဒါမင်းထင်၏ တားဆီးမှုကို မနာခံဘဲ

“ဟေ့ကောင် မင်းနဲ့ငါနဲ့ ရာထူးချင်းအတူတူပဲ၊ မင်းငါ့ကို ဘာမှ တားဆီးစရာမလိုဘူး၊ ငါဘာကောင်လဲဆိုတာ သိတယ်မဟုတ်လား”

ဟု မေးမြန်းလိုက်၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က မိုက်ကယ်ကို လက်ဝှေ့ချန်ပီယံတစ်ဦးဟု ဂရုထားပုံမရဘဲ

“မင်းဘာကောင်လဲဆိုတာ ငါသိပါတယ်၊ မင်းဟာ အောက်တန်းကျတဲ့ တဏှာရူးတစ်ယောက်ပဲ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မိုက်ကယ်သည် လွန်စွာ ဒေါသပူနထသွားပြီး

“ဟေ့ကောင် မင်းငါ့ကို စော်ကားတယ်ပေါ့၊ ငါ ဘာကောင်လဲဆိုတာ သိစေရမယ်၊ ရှေ့တိုးခဲ့စမ်း”

ဟု ကြုံးဝါးကာ အနောက်တိုင်းလက်ဝှေ့ကျော်တစ်ဦး၏ အမူအရာဖြင့် ခုန်ဆွ ခုန်ဆွ ပြုလုပ်လေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် မိုက်ကယ်၏ ခုန်ဆွခုန်ဆွပြုလုပ်၍ စိန်ခေါ်နေပုံကို မျက်စိနောက်ဟန်ဖြင့် ကြည့်ရှုနေလေ၏။

ပြီးမှ စိတ်ပျက်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး ညာခြေဖြင့် လှစ်ခနဲ လှမ်းကန်လိုက်ရာ ပြင်းထန်သော ခြေကန်ချက် နားထင်သို့ ထိမှန်ပြီ။ မိုက်ကယ် မြေပေါ်သို့ ဝုန်းကနဲ ပြုလဲသွားလေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် မြေပေါ်သို့ လဲကျမေ့မြောသွားသော မိုက်ကယ်ကို လှည့်၍ ပင်မကြည့်ဘဲ ကျောခိုင်းထွက်သွားလေ၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ ရွှေတံဆိပ်ဆုရှင် လက်ငွေချန်ပီယံတစ်ဦးကို
လဲကျမေ့မြောအောင် ထိုးနိုင်သဖြင့် ဂျမဒါမင်းထင်၏ သတင်းသည် စစ်တပ်ထဲတွင်
နာမည်သတင်း ကျော်ကြားရပြန်၏ ။

အခန်း (၂)

ကာနယ်ဟင်နရီသည် ဂျမဒါမင်းထင်၏ အကြောင်းများကို ပြန်လည်တွေးတောနေစဉ် ရွက်ဖျင်တဲအတွင်းသို့ ဆာဂျင်တစ်ဦး ဝင်ရောက်လာသဖြင့် အတိတ်မှ ပစ္စုပ္ပန်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွား၏။

ဆာဂျင်က အရေးကြီးသော အမှုအရာဖြင့်

“ကာနယ် သဲကန္တာရထဲမှာ ခရီးထွက်လာတဲ့ ကုလားအုတ်တွေကို မြင်ရတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ကာနယ်ဟင်နရီသည် ရွက်ဖျင်တဲမှထွက်၍ အနီးရှိ သဲတောင်ကုန်းလေးပေါ်သို့ တက်လေ၏။

ထို့နောက် သူ၏ လည်ပင်းတွင် ချိတ်ထားသော မှန်ဘီလူးဖြင့် သဲကန္တာရသို့ ကြည့်လိုက်၏။

အတန်ကြာအောင် ကြည့်ရှုပြီးနောက် သဲကန္တာရတွင် ရွေ့လျားနေသော ကုလားအုတ်များကိုကြည့်၍

“အိန္ဒိယကနေ ပြောင်းလာတဲ့ ငါတို့တပ်သားတွေဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ခဏနေလို့ ပိုပြီးသေချာရင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆီကို အကြောင်းကြားရမယ်၊ သူတို့စီးလားတဲ့ လော်ရီကားကိုတော့ မတွေ့ရဘူး”

ဟု ပြောကာ သဲကန္တာရအတွင်းသို့ သေချာအောင်ကြည့်ရှုလေ၏။ သေချာသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွန်ကို အကြောင်းကြားလေ၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် သဲကန္တာရသို့ မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်၍

“ငါတို့ စစ်သားတွေ သဲကန္တာရမှာ ဒုက္ခရောက်နေပုံရတယ်၊ မင်းတို့ ဂျစ်ကားတွေနဲ့ ရိက္ခာတွေတင်ပြီး သွားကြိုကြ”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ စစ်တပ်ရှိ ဂျစ်ကားများပေါ်သို့ ရေနင့်
ပေါင်မုန့်စသော ရိက္ခာများကို တင်လေ၏။

စစ်တပ်ရှိ အိန္ဒိယစစ်သားများကို ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်ပေးသော
မိန်းမကြီးက ထွက်၍ စစ်သားများအတွက် ဆုမွန်ကောင်းတောင်း၏။

သဲကန္တာရရှိ စစ်သားများကို သွားရောက်ကြိုဆိုရန် ဂျစ်ကားသုံးစီးပေါ်သို့
ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦးစီ တက်ကြလေ၏။

ကာနယ်ဟင်နရီသည် ဂျစ်ကားများကိုကြည့်၍ တစ်စုံတစ်ရာကို
တွေးတောမိဟန်ဖြင့်

“ခဏနေဦးဟေ့၊ ငါလည်းလိုက်မယ်”

ဟု ပြောကာ ထွက်လုဆဲဆဲ ဂျစ်ကားပေါ်သို့ အပြေးလွှားလေ၏။
ဂျစ်ကားပေါ်တွင် လိုက်ပါလာသော ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦးသည် ကာနယ်ဟင်နရီအတွက်
ကမန်းကတန်း နေရာဖယ်ပေးလေ၏။

ဂျစ်ကားသည် သဲကန္တာရအတွင်းသို့ အရှိန်အဟုန်ပြင်စွာ
မောင်းနှင်သွား၏။

အတန်ကြာအောင် မောင်းနှင်ပြီးနောက် သဲကန္တာရထဲတွင်
တရွေ့ရွေ့သွားလာနေသော ကုလားအုတ်တန်းကို တွေ့ရလေ၏။

ကုလားအုတ်နံဘေးတွင် လျှောက်လာသူမှာ ဗြိတိသျှ ဂျစ်ကားများကို
လက်မြှောက်ပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

ကာနယ်ဟင်နရီသည် လက်မြှောက်ပြီး နှုတ်ဆက်သူကို မှန်ဘီလူးထဲမှ
ကြည့်၍ စိတ်လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့်

“ဂျမဒါမင်းထင်”

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေ၏။ သူတို့ ဂျစ်ကားများ ကုလားအုတ်များဆီသို့

ရောက်သောအခါ စစ်သားအားလုံး ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေကြောင်း တွေ့ရ၏။

၎င်းတို့အဖွဲ့ကို ဦးဆောင်လာသော ဗိုလ်ကြီးက
၎င်းတို့လိုက်ပါလာသောကားမှာ သဲကန္တာရတွင် ပျက်စီးသွားကြောင်းပြောလေ၏။

၎င်းတို့သည် လော်ရီကားများပျက်သွားသဖြင့် လမ်းခရီးတွင်
တွေ့ရသော ကုန်သည်များထံမှ ကုလားအုတ်များကိုဝယ်ယူ၍
ခရီးဆက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောလေ၏။

ကာနယ်ဟင်နရီသည် ဖြစ်ကြောင်းစုံလင် ပြောပြနေသော ဗိုလ်ကြီး၏
စကားကို စိတ်မဝင်စားဘဲ အနီးသို့ရောက်လာသော ဂျမဒါမင်းထင်၏
ပခုံးကိုပုတ်ကာ

“မင်းရောက်လာတာ ငါသိပ်အားရှိသွားတယ် မင်းထင်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဂျမဒါမင်းထင်က သူ၏ အနောက်ရှိ စစ်သားတစ်ယောက်ကို
ဆွဲခေါ်၍

“သူ့ကိုမြင်လိုက်ရင် ကာနယ်ပိုပြီး အားတက်သွားဦးမယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုစစ်သားက သူ၏ ခေါင်းပေါ်ရှိ စစ်ခမောက်ကိုလှန်၍ ကာနယ်ကို
ပြုံးဖြိုးဖြိုးကြီးကြည့်လိုက်၏။ ကာနယ်သည် ထိုစစ်သား၏
ဝါထိန်ထိန်မျက်နှာကိုကြည့်၍

“ဟင်...ဟုတ်စိန်၊ တရုတ်လူရှုပ် ဟုတ်စိန်လည်းပါတယ်၊
မင်းတို့ရောက်လာရင်တော့ ငါ့အတွက် လက်ရုံးတွေ ရလာပြီပေါ့ကွာ”

ဝမ်းသာအားရ အော်ဟစ်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ
တရုတ်လူရှုပ်ဟုတ်စိန်ဆိုသော စစ်သားက တဟီးဟီးရယ်မော၍ သူ၏ အနောက်မှ

စစ်သားတစ်ဦးကိုခေါ်၍

“ဟီး ဟီး ... ဒီကောင်ကြီးကိုလည်း ကြည့်စမ်းပါဦး ကာနယ်၊ အိန္ဒိယက မဂိုကုလားမလေးတွေကို နောက်ပိုးရှူးလုပ်တာ အားမရလို့ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားထိအောင် လိုက်လာတယ်၊ ဒီကောင်ပါလာရင်တော့ အာရပ်နဲ့ တူရကီမလေးတွေ ကံဆိုးပြီလို့သာ မှတ်ပေတော့”

ဟု ပြောလိုက်ပြန်ရာ ကာနယ်ဟင်နရီသည် တရုတ်ဟုတ်စိန်အနောက်မှ ပါလာသော လွန်စွာအသားမည်းသော စစ်သားကိုကြည့်၍

“ဟိုက်..မင်း ဘီလေးမဟုတ်လား ...ဟား ဟား ဟား ..ဘီလေးပါလာရင်တော့ အာရပ်မလေးတွေ မျက်ခုံးလှုပ်မှာသေချာတယ်၊ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားကို တကယ့်လူဆိုးလူတေလေတွေ ရောက်လာတာကိုးကွ၊ မင်းတို့ရောက်လာပြီဆိုရင်တော့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနဲ့ပါ ပြဿနာတက်မှာ သေချာတယ်၊ နေပါဦး မင်းတို့ မြန်မာစစ်သားတွေ ဘယ်သူတွေ ပါသေးလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေရာ ဂျမဒါမင်းထင်က ဝင်ရောက်၍

“မြန်မာအားလုံး လေးယောက်ပါတယ် ကာနယ်၊ နောက်တစ်ယောက်ကိုလည်း ကာနယ်သိပါတယ်၊ ဖဲဝိဇ္ဇာ မောင်လှိုင်ပါ”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ဖဲဝိဇ္ဇာမောင်လှိုင်က ကာနယ်ဟင်နရီရှေ့သို့ တိုးလာပြီး အလေးပြုသောအခါ ကာနယ်က မောင်လှိုင်၏ ပခုံးကို ပုတ်၍

“ဟား ဟား ဟား... ဒီနေ့ ရောက်လာတဲ့ကောင်တွေက တကယ့်ထိပ်သီးတွေပါလား ဖဲဝိဇ္ဇာမောင်လှိုင် အိန္ဒိယမှာ ဖဲလိမ်ရိုက်ရတာ အားမရလို့ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားများ ဖဲလိမ်ရိုက်ဦးမလို့လား”

ဟု ပြောလေရာ ဖဲဝိဇ္ဇာမောင်လှိုင်က သဘောကျဟန်ဖြင့် ရယ်မောလေ၏ ။

ကာနယ်ဟင်နရီသည် အိန္ဒိယတွင် နေထိုင်စဉ်က သူအုပ်ချုပ်ခဲ့သော တပ်သားအရင်းအချာများ ရောက်ရှိခဲ့သဖြင့် အလွန်စိတ်အား တက်ကြွနေ၏။

သူသည် မြန်မာစစ်သားများနှင့် အထူးခင်မင်ရင်းနှီးသော အဆင့်မြင့်အရာရှိကြီး ဖြစ်၏။

ကျန်သော စစ်သားများမှာ အိန္ဒိယစစ်သားများဖြစ်၏။

ကာနယ်ဟင်နရီသည် အိန္ဒိယစစ်သားများကို သာမန်မျှသာ မေးမြန်းပြီး မြန်မာစစ်သားအားလုံးကို ၎င်းစီးနင်းလာသော ဂျစ်ကားပေါ်သို့ တက်စေ၏။

ထို့နောက် သဲကန္တာရ အတွင်းရှိ စစ်တပ်ရှိရာသို့ မောင်းနှင်ကြလေ၏။

ကုလားအုတ်များကိုမူ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားစစ်တပ်ရှိ စစ်သားများက စောင့်ကြပ်ခေါ်ဆောင်လာမည်ဖြစ်၏။

ကာနယ်ဟင်နရီက ဂျမဒါမင်းထင်ဘက်သို့ လှည့်ကာ

“မင်းတို့ရောက်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားမှာ အလွန်အရေးကြီးတဲ့ ပြဿနာတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်နေတယ်”

ဟု အစချီကာ မေဂျာဝီလျံကို သဲကန္တာရသူပုန်များက ဖမ်းဆီးထားကြောင်း ပြောလေရာ ဂျမဒါမင်းထင်က စွန့်စားခန်းဖွင့်ရန် ဝါသနာထုံသူပီပီ ဖြစ်ကြောင်း ကုန်စင်ကို မေးမြန်းလေ၏။

ကျန်သော မြန်မာစစ်သားများမှာမူ ၎င်းတို့မမြင်ဘူးသော သဲကန္တာရ ရှုခင်းများကိုကြည့်၍ ပူပြင်းခြောက်သွေ့ပုံကို ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်ပြီး ညည်းညူနေကြလေ၏။

သဲကန္တာရအလယ်တွင် တပ်စွဲထားသော စစ်တပ်သို့ ရောက်သောအခါ ကာနယ်ဟင်နရီက ၎င်းတို့ကို ခရီးပန်းလာသဖြင့် အနားယူခိုင်းလိုက်လေ၏။

မြန်မာစစ်သားများသည် ရွက်ဖျင်တဲများရှိရာသို့သွားကာ

အနားယူကြလေ၏။

မြန်မာစစ်သားများသည် တရားတမောအိပ်စက်ကြပြီး
ညနေစောင်းသောအခါ အိပ်ရာမှ နိုးလာကြ၏။

ဖဲဝိဇ္ဇာမောင်လှိုင်က စစ်သားအားလုံးအတွက် ကော်ဖီများကို
တပ်စခန်းတစ်နေရာမှ ဓာတ်ဘူးဖြင့် ယူဆောင်လာ၏။

ဂျပန်ဒါမင်းထင်သည် ကော်ဖီတစ်ခွက်ကို သောက်ရင်း သဲကန္တာရ
မြေပုံတစ်ခုဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင် တရုတ်ဟုတ်စိန်က မြေပုံတစ်ခုနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေသော
ဂျပန်ဒါမင်းထင်ကို ကြည့်၍

“ဘယ်လိုလဲ ဂျပန်ကြီး ခရီးရောက်မဆိုက် သဲကန္တာရမြေပုံကြီးနဲ့
ဘာတွေ အလုပ်ရှုပ်နေတာလဲ”

ဟု မေးမြန်းလိုက်လေ၏။ ဂျပန်ဒါမင်းထင်က မြေပုံကိုချ၍
ကော်ဖီခွက်ကို လှမ်းကိုင်လိုက်ပြီး

“သဲကန္တာရကို တို့ ဒီနေ့ပဲရောက်တယ်၊ ဒီနေ့ပဲ စွန့်စားခန်းနဲ့ တိုးနေပြီ”

ဟု ပြောလေရာ ဟုတ်စိန်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍

“ဘာလိုဖြစ်တာလဲ တို့ရောက်လေရာနေရာမှာ
စွန့်စားခန်းတွေနဲ့ချည်းပါလား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ တရုတ်လူရှုပ် ဟုတ်စိန်၏ စကားကြောင့် လွန်စွာ
အသားမည်းသော ဘီလေးဆိုသော စစ်သားက

“ဘီလေးကတော့ စွန့်စားခန်း ဘယ်လောက်ပဲ ဖွင့်ရဖွင့်ရ

ကောင်မလေးတွေရှိရင် ဖြစ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ စွန့်စားခန်းဖွင့်တဲ့နေရာမှာ
မိန်းမချောလေးတွေ ရှိတယ်မဟုတ်လား၊ ဂျမဒါ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။ မောင်လှိုင်ဆိုသော စစ်သားက ကော်ဖီခွက်ကို ချ၍
“ဘယ်လို စွန့်စားခန်းတွေလဲ ပြောပါဦး ဂျမဒါ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။

ဂျမဒါမင်းထင်က ကော်ဖီကို တစ်ငုံသောက်၍

“မေဂျာဝီလျှံဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗက်ဒိုးအင် သူပုန်တွေက
ဖမ်းဆီးထားတယ်တဲ့၊ မေဂျာဝီလျှံကို ပြန်လိုချင်ရင်
ရွှေဒင်္ဂါးတစ်သောင်းပေးရမယ်ဆိုပြီး ဗက်ဒိုးအင်တွေက ရာဇသံပေးထားတယ်”

ဟု ပြောလေရာ မောင်လှိုင်ဆိုသော စစ်သားက မျက်နှာရှုံ့မဲ့ကာ

“ဒါဆိုရင်လည်း ဗက်ဒိုးအင်တွေကို ရွှေဒင်္ဂါးတစ်သောင်း
ပေးလိုက်ပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ကို စွန့်စားခန်းဖွင့်ခိုင်းဦးမလို့လား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။ ဂျမဒါမင်းထင်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍

“မေဂျာဝီလျှံက နယ်နယ်ရရတော့မဟုတ်ဘူးကွ၊ အရင်တုန်းက
ဘုရင်မကြီးရဲ့စစ်တပ်မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးတယ်၊ သူဟာ
သဲကန္တာရနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အတွေ့အကြုံတော့ အတော်နည်းရှာတယ်၊ ဒါကြောင့်
တစ်စိတ်လေးတစ်ဖွဲ့နဲ့ ကင်းလှည့်ရင်း ရန်သူနယ်မြေထဲ ရောက်သွားတယ်၊ အဲဒီ မှာ
ဗက်ဒိုးအင်တွေရဲ့ ဖမ်းဆီးမှုကိုခံရတာ ပဲ”

ဟု ပြောလေ၏ ။ တရုတ်လူရှုပ်ဟုတ်စိန်ဆိုသော စစ်သားက
မျက်နှာရှုံ့မဲ့၍

“နေပါဦး မေဂျာဝီလျှံနဲ့ ပါသွားတဲ့ စစ်သားတွေရော
ဘယ်ရောက်သွားလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က သက်ပြင်းချ၍

“ဗက်ဒိုးအင်တွေက မေဂျာဝီလျှံကိုသာ ဖမ်းထားပြီး

စစ်သားတွေကိုတော့ ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်တယ်။ စစ်သားတွေနဲ့အတူ
ရွှေဒင်္ဂါးတစ်သောင်းရမှာ မေဂျာဝီလျှံကို ပြန်လွှတ်ပေးမယ်ဆိုပြီး
သဝဏ်လွှာပေးလိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် ငါတို့ဆရာ ကာနယ်ဟင်နရီ
ကိုယ်တိုင်အကြံရခက်နေတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ဖဲဝိဇ္ဇာမောင်လှိုင်က သက်ပြင်းချ၍

“ဒါဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားမှာ စွန့်စားရဦးမှာပေါ့။

ဗြိတိသျှတွေဟာ ရွှေဒင်္ဂါးတစ်သောင်းကို ပေးလိုက်ရမှာ နှမြောတယ်။
ကျုပ်တို့အသက်တွေကို နှမြောပုံမရဘူး။”

ဟု ပြောလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“ဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးဘူးကွ၊ ဒါဟာ ဗြိတိသျှစစ်တပ်ရဲ့

ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့လည်း ဆိုင်တယ်။ ဒီနေ့ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားကို ရောက်နေတဲ့
တပ်မကြီးဟာ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားမြေကို ပထမဦးဆုံး တပ်စွဲထားတဲ့ တပ်မကြီးပဲ။
ဒီတပ်မကြီးက ဗက်ဂိုးအင်တွေကို ရွှေဒင်္ဂါး တစ်သောင်းပေးလိုက်ရတယ်ဆိုရင်
ဗြိတိသျှစစ်တပ်ကြီးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းသွားမယ်။ နောက်ပြီးတော့ ဒါဟာ
ဗက်ဒိုးအင်တွေရဲ့ စိတ်ဓာတ် စစ်ဆင်ရေးပဲကွ၊ ဗြိတိသျှတပ်မကြီးဟာ
ဗက်ဒိုးအင်တွေကို ရွှေဒင်္ဂါးတစ်သောင်းပေးပြီး မေဂျာဝီလျှံကို
ပြန်ရွေးလိုက်တယ်ဆိုရင် ဗက်ဒိုးအင်တွေဟာ ဗြိတိသျှတွေကို အသာစီးရသွားတဲ့
သဘောပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။ တရုတ်လူရှုပ်ဟုတ်စိန်က

“ဗြိတိသျှတွေ အသာစီးရဖို့အတွက် ကျုပ်တို့ရဲ့အသက်ကို စွန့်သင့်ရင်

စွန့်ရမယ်ပေါ့။ ဗက်ဒိုးအင်တွေက အိန္ဒိယက သူပုန်တွေနဲ့ မတူဘူးနော်၊ သူတို့က

သဲကန္တာရရဲ့ သိမ်းငှက်တွေပဲ၊ သူတို့ကို လျှော့ထွက်လို့မရဘူး”

ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းညိတ်၍

“ဟုတ်တယ်၊ ဗက်ဒိုးအင်တွေဟာ သဲကန္တာရထဲမှာ

ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး လူမျိုးတွေပဲ၊ သူတို့ဟာ မျိုးရိုးစဉ်ဆက် သဲကန္တာရထဲမှာ
လှည့်လည်သွားလာနေသူတွေဆိုတော့ အလွန်သန်မာထွားကျိုင်း

ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်တယ်၊ မြင်းစီးလည်း အင်မတန်ကောင်းတယ်၊

သဲကန္တာရထဲမှာတော့ ဗက်ဒိုးအင်တစ်ယောက်ဟာ ထိတ်လန့်စရာ အကောင်းဆုံးပဲ”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ထိုအခါ ဖဲသမားမောင်လှိုင်ဆိုသူက

မျက်မှောင်ကြုတ်၍

“ဗက်ဒိုးအင်တွေရဲ့ ကိုယ်ခံပညာကောင်းသလား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။ ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းညိတ်၍

“သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ခံပညာဟာ ကြောက်စရာကောင်းတယ်၊

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာဟာ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းတဲ့အပြင်
အရှေ့တိုင်းက တိုက်ခိုက်ရေးပညာကို မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ရရှိထားလို့ပဲ”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ဂျမဒါမင်းထင်၏ စကားကြောင့် ဘီလေးဆိုသော

စစ်သားက မျက်မှာရှုံ့မဲ့၍

“ဒါဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့အတွက် မချောင်ဘူးဆိုတဲ့သဘောပေါ့”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ဂျမဒါမင်းထင်က သက်ပြင်းချ၍

“မချောင်တာတော့ အသေအချာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ငါတို့ဟာ

စွန့်စားခန်းအမျိုးမျိုးကို လက်တွဲညီညီနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းခဲ့ဖူးတယ်၊ ဒါကြောင့်
ဗက်ဒိုးအင်တွေလက်ထဲက မေဂျာဝီလျှံကို ကယ်တင်နိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်တယ်၊
မင်းတို့အားလုံး စစ်မရောက်မီ မြားကုန်မနေနဲ့၊ တိုက်ပွဲတစ်ပွဲကို

ရင်ဆိုင်မတိုက်ရသေးဘဲနဲ့ ကြိုတင်ပြီး စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ ကောင်းမွန်တဲ့ စိတ်ဓာတ်မဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။ တရုတ်လူရှုပ်ဟုတ်စိန်က ခေါင်းညိတ်၍

“ဟုတ်တယ်၊ အိန္ဒိယက ဆုငွေထုတ်ထားတဲ့ သူပုနကြီးတွေကို ဖမ်းဆီးတုန်းက ကျုပ်တို့အားလုံး ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ အောင်မြင်ခဲ့တာပဲ”

ဟု ဝင်ရောက်ထောက်ခံလေ၏။ ဖဲသမားမောင်လှိုင်ဆိုသူက ရယ်မော၍

“ဟဲ ဟဲ ..ကျုပ်ကတော့ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားမှာ အာရပ်တွေကို ဖဲလိမ်ရိုက်ဖို့ပဲ စိတ်ဝင်စားတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ဘီလေးဆိုသော စစ်သားက ဝင်ရောက်၍

“ဂျမဒါဟာ ကျုပ်တို့အဖွဲ့ကို အမြဲတမ်းအောင်မြင်အောင် ခေါင်းဆောင်နိုင်တာပဲ၊ အခုလည်း သဲကန္တာရမှာ ဗက်ဒိုးအင်တွေကို အစွမ်းပြနိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်သည် သူ၏ အဖွဲ့သားများ၏ စကားကို နားထောင်၍ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး

“မင်းတို့အားလုံး ဒီလိုစိတ်ဓာတ်မျိုးရှိတာ ကျုပ်ဝမ်းသာတယ်၊ ကျုပ်တို့အားလုံး ညီညွတ်ရင် ရန်သူကို အောင်မြင်နိုင်မှာပဲ”

ဟု ပြောလေတော့၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် ၎င်းတို့၏ ရွက်ဖျင်တဲရှိရာသို့ အိန္ဒိယစစ်သားတစ်ဦး ဝင်ရောက်လာပြီး ကာနယ်ဟင်နရီက အခေါ်လွှတ်လိုက်ကြောင်း ပြောလေ၏။

၎င်းတို့သည် ကာနယ်ဟင်နရီ၏ ရွက်ဖျင်တဲရှိရာသို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။

ထိုအခါ စစ်တပ်ထဲတွင်ရှိသော အိန္ဒိယစစ်သားများက ၎င်းတို့လူစုကို လူထူးလူဆန်းများဟန်ပန်ဖြင့် ဝိုင်းဝန်းကြည့်ရှုနေကြ၏။

မက်ဆိုပိုတေးမီးယားသို့ ရောက်ရှိနေသော တပ်မကြီးတွင် မြန်မာ စစ်သားများ လွန်စွာနည်းပါးပြီး ယခုကဲ့သို့ မြန်မာစစ်သားများကို တစ်စုတစ်ဝေးတည်း တွေ့ရသဖြင့် အံ့သြနေလေ၏။

ဂျပန်ဒါမင်းထင်တို့လူစု ကာနယ်ဟင်နရီ၏ ရွက်ဖျင်တဲသို့ ရောက်သောအခါ ကာနယ်ဟင်နရီက ကြိုဆို၍

“မင်းတို့ လူစု လူစုံတက်စုံရှိနေတာ ငါအားရှိတယ်၊ ငါတို့ စစ်တပ်ဟာ ဗက်ဒိုးအင်တွေရဲ့ အကျပ်ကိုင်မှုကြောင့် ခေါင်းခြောက်နေတာကွ၊ မေဂျာဝီလျံဟာ အတော်မိုက်မဲတဲ့ကောင်ပဲ၊ သဲကန္တာရမှာ အတွေ့အကြုံမရှိဘဲ လူစွမ်းကောင်းသွားလုပ်ခဲ့တယ်၊ သူ့ကြောင့် ငါတို့စစ်တပ်က အကြီးအကဲတွေ အကုန်ခေါင်းခြောက်ကုန်ရတယ်၊ ဗက်ဒိုးအင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုမှုကို လိုက်လျောရင်လည်းငါ့ကို ဗြိတိသျှ စစ်တပ်ဟာ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားမှာ ဝင်ဝင်ချင်း ဦးကျိုးသွားမှာပဲ၊ လောလောဆယ် မင်းတို့ ငါ့နောက်ကို လိုက်ခဲ့ကြဦး၊ မင်းတို့ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်က မြင်ချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းထားတယ်”

ဟု ပြောလေရာ ဂျပန်ဒါမင်းထင်မှလွဲ၍ ကျန်သော မြန်မာစစ်သားများ ရင်ကော့မတတ်ဖြစ်သွားလေ၏။

၎င်းတို့ကဲ့သို့ သာမန်စစ်သားများကို ဗြိတိသျှဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦးက မြင်ချင်သည်ဆိုခြင်းမှာ ကြီးစွာသော ဆုလာဘ်ဖြစ်၏။

ဂျပန်ဒါမင်းထင်တို့လူစု ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွန်၏ ရွက်ဖျင်တဲထဲသို့ ရောက်သောအခါ ဗြိတိသျှ စစ်တပ်ရှိ အရာရှိကြီးများအားလုံး ရောက်ရှိနေကြောင်းတွေ့ရ၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွန်၏ ရှေ့တွင် ဂျပန်ဒါမင်းထင်နှင့်မြန်မာစစ်သားများ

စိတန်း၍ ရပ်လိုက်ကြ၏။

မေဂျာဟင်နရီက မြန်မာစစ်သားများနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွန်ကို မိတ်ဆက်ပေးလေ၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်က ဂျမဒါမင်းထင်ကို စူးစိုက်ကြည့်၍

“ငါ့ရဲ့ စစ်မှုထမ်းအတွေ့အကြုံအရ ဂျမဒါမင်းထင်ကို မြင်မြင်ချင်း အစွမ်းအစရှိမယ်လို့ ယုံကြည်တယ်၊ ကျန်တဲ့စစ်သားတွေလည်း ရဲရဲတောက်သတ္တိခဲတွေပဲ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်၏ စကားကြောင့် ကာနယ်စမစ်ဆိုသော အရာရှိကြီးက မျက်နှာရှုံ့မဲ့၍

“ဗိုလ်ချုပ်က ဒီကောင်တွေကို အထင်ကြီးနေပုံရတယ်၊ ကျုပ်တော့ မြန်မာစစ်သားတွေကို ဒီလောက်သတ္တိရှိမယ် မထင်ဘူး၊ မြန်မာတွေမှာ အစွမ်းသတ္တိရှိရင် သူတို့နိုင်ငံ ကိုလိုနီဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ဂျမဒါမင်းထင်သည် ကာနယ်စမစ်၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်၍

“ကျုပ်တို့ မြန်မာတွေကို သူရသတ္တိမရှိဘူးလို့ ကာနယ်ပြောဝံ့လား၊ မြန်မာပြည်ကိုလိုနီဘဝ ရောက်ခဲ့တာ ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲပြီး သိပ္ပံပညာ မတိုးတက်လို့ပါ၊ မြန်မာတွေ သတ္တိကောင်းတယ်ဆိုတာ ဗြိတိသျှတွေ အသိဆုံးပါ၊ ဗြိတိသျှတွေဟာ မြန်မာဘုရင်နဲ့ မိဖုရားကို ကြက်ကလေးငှက်ကလေးလို ခေါ်ဆောင်နိုင်ပေမယ့် မျိုးချစ်မြန်မာတွေရဲ့ တော်လှန်မှုကို နှစ်ပေါင်းများစွာ နှိမ်နှင်းနေရတယ်ဆိုတာ တစ်ကမ္ဘာလုံး အသိပါ”

ဟု ပြန်လည်ချေပလိုက်ရာ ကာနယ်စမစ်သည် မျက်နှာကြီး မည်းခနဲဖြစ်သွားပြီး စကားမတုံ့ပြန်နိုင်ဘဲ ရှိလေ၏။

ကာနယ်ဘရောင်းဆိုသော မျက်နှာဖြူအရာရှိကြီးကလည်း

ဂျမဒါမင်းထင်တို့လူစုကို အထင်သေးဟန်ဖြင့်ကြည့်၍ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ကျုပ်တော့ မြန်မာစစ်သားတွေဟာ သဲကန္တာရသိမ်းငှက်တွေဖြစ်တဲ့ ဗက်ဒိုးအင်တွေကို ယှဉ်ပြိုင်နိုင်မယ်မထင်ဘူး၊ မြန်မာတွေဟာ သဲကန္တာရရဲ့ အတွေ့အကြုံ လုံးဝမရှိဘူး”

ဟု ဝင်ရောက်ကန့်ကွက်လိုက်ပြန်၏။ ထိုအခါ ဂျမဒါမင်းထင်က သက်ပြင်းချ၍

“ဒါကတော့ ဗြိတိသျှအရာရှိကြီးတွေရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်းပါပဲ၊ ကျုပ်တို့ မြန်မာတွေဟာ ရွှေဒင်္ဂါးတစ်သောင်းအတွက်တော့ ကိုယ့်အသက်ကို မစွန့်ချင်တာ အမှန်ပါပဲ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကာနယ်ဘရောင်းသည် ဂျမဒါမင်းထင်ကို မကျေမချမ်းကြည့်၍ စကားတုံ့ပြန်ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်က လက်ကာပြ၍

“မက်ဆိုပိုတေးမီးယားကို ငါတို့ ဗြိတိသျှစစ်တပ်ကြီး ပထမဦးဆုံး ခြေချတဲ့အချိန်မှာ မေဂျာဝီလျှံရဲ့အဖြစ်ဟာ အတော်ရပ်ဆိုင်းတဲ့အဖြစ်ပဲ၊ မေဂျာဝီလျှံရဲ့ အသက်ကိုစိုးရိမ်ပြီး ဗက်ဒိုးအင်တွေကို ရွှေဒင်္ဂါးတစ်သောင်းပေးခဲ့ရင် ငါတို့ ဗြိတိသျှစစ်တပ်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းမှာ သေချာတယ်၊ ဒါကြောင့် ဗက်ဒိုးအင်တွေဆီမှာ ရောက်ရှိနေတဲ့ မေဂျာဝီလျှံကို မရရအောင် ပြန်ပြီးကယ်တင်ရမှာပဲ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကာနယ်စမစ်က ဝင်ရောက်၍

“ဗက်ဒိုးအင်တွေဆီက မေဂျာဝီလျှံကို ပြန်ပြီးကယ်တင်ရမယ်ဆိုရင် မြန်မာစစ်သားတွေကိုယ်စား အိန္ဒိယစစ်သားတွေကို စေလွှတ်လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွန်က ခေါင်းညိတ်၍

“အိန္ဒိယစစ်သားတွေကို စေလွှတ်ဖို့ ငါကြံရွယ်ပြီးပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် အိန္ဒိယစစ်သားတွေထက် သူတို့မြန်မာတွေဟာ ပိုပြီး သင့်တော်နေတယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဗြိတိသျှအရာရှိကြီးများသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွန်ကို နားမလည်ဟန်ဖြင့် ကြည့်ရှုကြလေ၏ ။

ကာနယ်ဘရောင်းက စိတ်ဝင်စားဟန်ဖြင့်

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး”

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။

ထိုအခါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွန်က သက်ပြင်းချ၍

“မြန်မာစစ်သားလေးယောက်စလုံးဟာ အာရပ်ဘာသာစကားကို ထမင်းစား ရေသောက်ပြောတတ်နေတယ်၊ ဒီအချက်တစ်ချက်တည်းနဲ့ သူတို့ကို စစ်မြေပြင်ကိုလွှတ်ဖို့ ခိုင်လုံတဲ့အကြောင်းပြချက်ဖြစ်နေတယ်၊ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားမှာ အာရပ်ဘာသာစကားပြောတတ်ဖို့ အလွန်အရေးကြီးတယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဗြိတိသျှစစ်တပ်မှ အရာရှိကြီးများသည် မြန်မာစစ်သားများကို အံ့သြဟန်ဖြင့် ကြည့်ရှုကြလေ၏ ။

အာရပ်ဘာသာစကားကို ၎င်းတို့ပင် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခြင်းမရှိဘဲ မြန်မာလူမျိုးများက ပြောဆိုတတ်ခြင်းကို လွန်စွာ အံ့သြနေကြ၏ ။

ဂျမဒါမင်းထင်က ၎င်းတို့ကို လူထူးလူဆန်းများဖြစ်ဟန်ဖြင့် ဝိုင်းဝန်းကြည့်ရှုနေသော ဗြိတိသျှ အရာရှိကြီးများကို မျက်လုံးဝေ့ကြည့်၍

“ကျုပ်တို့ အိန္ဒိယမှာ စစ်မှုထမ်းတုန်းက အာရေဗီ ဘာသာစကားပြောတတ်တဲ့ စစ်သားတစ်ယောက်နဲ့ ခင်မင်းရင်းနှီးခဲ့ဖူးတယ်၊ ဒီစစ်သားက ကျုပ်တို့ဆီက မြန်မာဘာသာကို သင်ယူတယ်၊ ကျုပ်တို့က အာရေဗီစစ်သားဆီက အာရေဗီဘာသာစကားကို သင်ကြားခဲ့တာပါ”

ဟု ရှင်းလင်းပြလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွန်က မြန်မာစစ်သားများကို ကြည့်၍

“သူတို့ရဲ့ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်တွေကို ကာနယ်ဟင်နရီဆိုမှာ တောင်းကြည့်တော့ သူတို့ဟာ အံ့သြဖို့ကောင်းလောက်အောင် ရဲစွမ်းသတ္တိရှိပြီး စွန့်စားခန်းတွေ အများကြီးဖွင့်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ သိရတယ်။ သူတို့ဟာ မြန်မာလူမျိုးတွေဖြစ်နေလို့ မြင့်မားတဲ့ သူရဲကောင်းဆုတံဆိပ်တွေ မရရှိခဲ့တာဘဲ။ သူတို့ဟာ ဗြိတိသျှတွေဖြစ်နေရင် ဆုတံဆိပ်တွေ အများကြီးရပြီး ရာထူးကြီးတွေ ရကုန်မှာပဲ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မြန်မာစစ်သားများနှင့် ကာနယ်ဟင်နရီသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွန်ကို သဘောကျဟန်ဖြင့် ကြည့်ရှုလိုက်ကြ၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂေါ်ဒွန်သည် မြန်မာစစ်သားများကို ကြည့်၍

“သူတို့ဟာ ရဲစွမ်းသတ္တိလည်းရှိတယ်၊ အရည်အချင်းလည်း ရှိတယ်၊ အာရပ်ဘာသာစကားကိုလည်း ပြောဆိုတတ်တယ်၊ ဒါကြောင့် မေဂျာဝီလျှံကို ဗက်ဒိုးအင်တွေရဲ့ လက်ထဲက ကယ်တင်ဖို့ကိစ္စကို မြန်မာ့စစ်သားတွေကိုပဲ တာဝန်ပေးအပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မြန်မာစစ်သားများကို မကျေမချမ်းဖြစ်နေသော ဗြိတိသျှအရာရှိများသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွန်ကို မဆန့်ကျင်ဝံ့သောကြောင့် ပါးစပ်ကို ပိတ်လိုက်ကြလေ၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွန်က ကာနယ်ဟင်နရီကို လက်ငွေယမ်းပြ၍

“မြန်မာစစ်သားတွေကို တာဝန်ပေးပြီးပြီဆိုရင် ဘာဆရာမြို့နဲ့ ပတ်သက်တာတွေကို ပြောပြလိုက်ပါ”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ကာနယ်ဟင်နရီက မြေပုံကို

တုတ်ဖြင့် ထောက်၍

“ဘာဆရာမြို့ဟာ ယူဖရေးတီးနဲ့ တိုက်ဂရမ်မြစ်နှစ်သွယ်ပေါင်းဆုံရာ အနီးမှာရှိတဲ့မြို့ပဲဖြစ်တယ်။ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားဒေသရဲ့ တောင်ပိုင်းနဲ့အနောက်ပိုင်းမှာ သဲကန္တာရတွေ ဖုံးလွှမ်းနေတယ်။ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားရဲ့ မြစ်နှစ်သွယ်ပေါင်းဆုံရာ ဒေသမှာတော့ မြေဩဇာကောင်းတဲ့ မြစ်ဝှမ်းဒေသရှိတယ်။ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားဟာ ထူးထူးခြားခြား သဲကန္တာရမှာ ရေလျှံလေ့ရှိတဲ့ မြစ်ဝှမ်းဒေသပဲ။ ဘာဆရာမြို့ကို လောလောဆယ် ထိန်းချုပ်ထားသူတွေဟာ ဗက်ဒိုးအင်သူပုန်တွေပဲ။ ဗက်ဒိုးအင်တွေဟာ အရင်တုန်းက တူရကီတွေနဲ့ ဆက်ဆံရေး မပြေလည်ပေမယ့် အခုတော့ တူရကီတွေနဲ့ မဟာမိတ်ပြုထားတယ်။ ဗက်ဒိုးအင်တွေဟာ ဗြိတိသျှစစ်သားတွေ ဖမ်းမိရင် တူရကီတွေရဲ့ လက်ကိုအပ်ဖို့ သဘောတူထားတယ်။ ဒါကြောင့် ဗက်ဒိုးအင်နဲ့ တူရကီတွေဟာ တစ်ကျိတ်လည်း တစ်ညဏ်တည်းတွေပဲ”

ဟု ပြောလေ၏ ။ မြန်မာစစ်သားအားလုံး ကာနယ်ဟင်နရီ၏ စကားကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေလေ၏ ။

ကာနယ်ဟင်နရီက ဘာဆရာမြို့ထဲရှိ နေရပ်လိပ်စာတစ်ခုကို ပြသ၍

“အဲဒီ မှာ ရာကွတ်ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ရှိတယ်။ ရာကွတ်ဟာ ဘာဆရာမှာ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းရောင်းဝယ်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်တယ်။ ရာကွတ်ဟာ ငါတို့လူပဲ။ မင်းတို့ ရာကွတ်ကို သွားတွေ့ရင် အကူအညီပေးလိမ့်မယ်။ သူနဲ့တွေ့ရင် ဆက်သွယ်ရမယ့် စကားဝှက်က သိမ်းငှက်ဘုရင်တဲ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မြန်မာစစ်သားများက ၎င်းတို့၏ ဦးခေါင်းထဲတွင် စွဲမြဲစွာ မှတ်သားထားလေ၏ ။

ကာနယ်ဟင်နရီက ဆက်လက်၍ ဘာဆရာမြို့ထဲရှိ အချက်အချာကျသော နေရာများကို ပြသလေ၏ ။

ကာနယ်ဟင်နရီက ဆက်လက်၍

“မေဂျာဝီလျှံကို ဘာဆရာမြို့ထဲမှာ ချုပ်နှောင်ထားတာ သေချာတယ်၊ ဒါပေမယ့် မေဂျာဝီလျှံကို ဘယ်မှာထားတယ်ဆိုတာတော့ ငါတို့ အတိအကျမသိဘူး၊ မင်းတို့ ဘာဆရာကိုရောက်တဲ့အခါ ရာကွက်ရဲ့ အကူအညီယူပြီး မေဂျာဝီလျှံကို စုံစမ်းပေတော့”

ဟု ပြောလေရာ တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်၍ နားထောင်နေသော ဂျမဒါမင်းထင်က

“ဘာဆရာမြို့ထဲကို ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်အနေနဲ့သွားရင် အဆင်ပြေနိုင်မယ်၊ ကျုပ်တို့ ဘာဆရာမြို့ထဲကို အမြန်ဆုံးဝင်မှဖြစ်မယ်၊ ဘာဆရာမြို့ထဲကို စောစောရောက်လေ ကျုပ်တို့အတွက် အခွင့်အလမ်း ရှိလေပဲ”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ကာနယ်ဟင်နရီက ခေါင်းညိတ်၍

“ဟုတ်တယ် မင်းတို့ အမြန်ဆုံး ဘာဆရာကို ဝင်လို့ရအောင် စီစဉ်ရမယ်”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ထို့နောက်တွင်မူ ကာနယ်ဟင်နရီက ဘာဆရာမြို့၏ အချက်အချာကျသော အဆောက်အဦများ၏ ဓာတ်ပုံများကို ပြသလေ၏ ။

မြန်မာစစ်သားများသည် ဂျမဒါမင်းထင်မှလွဲ၍ ဓာတ်ပုံများကို ကြည့်၍ စိတ်ဝင်စားစွာ မေးမြန်းနေလေတော့၏ ။
